מדו דתימא עקר שליח שליחותיה דבעה"ב ולא למעול קמ"ל: **מתני'** *אמר לו *"הבא לי מן החלון או מן *הדלוסקמא והביא לו אע"פ שאמר בעה"ב לא היה בלבי אלא מזה והביא מזה בעה"ב מעל אבל אם אמר לו הבא מ) לי מן החלון והביא לו מן הדלוסקמא או מן הדלוסקמא והביא לו מן החלון *השליח מעל בשלח ביד חרש שוטה וקטן אם עשו ג) שליחותו בעה"ב מעל לא עשו ג) שליחותו חנווני מעל *"שלח ביד פקח ונזכר עד שלא הגיע אצל חנווני חנווני מעל לכשיוציא כיצד *יעשה נוטל פרוטה או כלי ואומר פרוטה של הקדש בכל מקום שהוא מחולל על זה שההקדש נפדה בכסף ובשוה כסף: **גמ'** ד) מאי קמ"ל *דברים שבלב אינם דברים: שילח ביד חרש שוטה וקטן אם עשו ה) [וכו']: והא לאו בני שליחותא נינהו א"ר אלעזר עשאום כמעמן של זיתים *דתנן *הזיתים מאימתי מקבלין טומאה משיזיעו זיעת המעטן ולא זיעת הקופה רבי יוחנן אמר כאותה ששנינו "נתנו ע"ג הקוף והוליכו או ע"ג הפיל והוליכו(מ)ו) (ואמר לאחר לקבלו ממנו) הרי זה עירוב אלמא קא עבדא שליחותיה ה"נ איתעביד שליחותיה: שלח ביד פקח [וכו'] : ואע"ג דלא אידכר שליח ורמינהי "נזכר בעה"ב ולא נזכר שליח השליח מעל (נזכרו שניהם חנוני מעל) א"ר ששת מתני' (נמי) "כשנזכרו שניהם: **מתני'** "נתן לו פרוטה ז) אמר לו הבא לי בחציה נרות ובחציה פתילות והלך והביא לו בכולה ח) פתילות או בכולה נרות או שאמר לו הבא לי בכולה נרות או בכולה פתילות והלך והביא בחציה נרות ובחציה פתילות שניהם לא מעלו אבל אם אמר לו הבא לי בחציה נרות ממקום פלוני ובחציה פתילות ממקום פלוני והלך והביא לו נרות ממקום פתילות ופתילות ממקום נרות השליח מעל נתן לו שתי פרוטות ואמר לו לך והבא לי אתרוג והלך והביא לו באחת ט) אתרוג ובאחת רימון שניהם מעלו רבי יהודה אומר בעה"ב לא מעל שהוא אומר לו אתרוג גדול הייתי מבקש והבאת לי קטן ורע *נתן לו דינר זהב ואמר לו לך והבא לי חלוק והלך

ולפס היו הרבה חלוטות לו הרבה יח) דלוסקמות אע"פ שאמר בעה"ב לא היה בלבי על זה פירוש לא היה דעתי על שום חלון יט) כי אם על החלר מ"מ בעה"ב מעל שהרי עשה שליחותו דדברים שבלב אינן דברים: **הבא** לי מן החלון והביא מן הדלוסקמא כו' שליח מעלי פי' לכשיוציא בעה"ב כ) שהוא מסתמא נזכר *שהרי עדיין לא יצאו מרשות הקדש עד כא) שהוציאם: **שלח** ביד חש"ו עשו שליחותו בעה"ב מעל • כב) וכגמ' פריך הא לאו בני שליחותא נינהו: **לא** עשה שליחותו החנווני מעל • לפי שהחש"ו אינן בני מעילה הלכך הקדש לא יצא לחולין עד שבאו ליד החנווני ויוציאם החנווני כג) ומעל החנווני ממי דקאמר לכשיוציא קאמר: **כיצד** יעשה • פי' כיצד יעשה בעה"ב שלא ימעל החנווני: **הבא** לי בחציה נרות • גר הוא טור של כרזל לו של חרס שמשימין בו שמן ופתילות כד) והלך והביא לו בחציה נרות ובחציה פתילות*: **ושינה** שהביא לו נרות ממקום פתילות ופתילות ממקום נרות השליח מעל • שהרי שינה כה) מדעת בעה"ב שהלך לקנות נרות ממקום אחר שלא לצוותו: **והלך** והביא לו בפרוטה אחרת ובפרוטה רימון שניהם מעלו כו) ר' יהודה אומר בעה"ב לא מעל כז) • בגמ' מפרש פלוגתייהו נבי חלוק וכה"ג פליגי באתרוג:

נתן לו דינר זהב • פי' שהוא כ"ד של כסף כח): *אמר ר' אלעזר עשאום כמעמן • פי' דכיון דיחא ליה לבעה"ב במלי דעביד חש"ו הוו ליה כשליח דתנן הזיתים מאימתי מקבלין טומאה משיזיעו זיעת המעטן מעמן הוא כט) שמשימין בו זיתים וזיעה קרי לטיהול היולא מהן וקאמר בגמ' דמה שיזיעו במעטן הזיב משקה דהא ליחא ליה ולא כט) זיעות בקופה פי' דהכוא לא הזיב משקה דלא ליחא ליה ל) כיון דהולך לאיבוד ויש לחמוה דלמו לא שמעינן מכמה דוכתין הכיא דרשא לא) יוהן דומיא דכי יהן (כ"מ דף כב:) דכיון דיחא ליה אע"ג דאיהו לא) אפיה לא) נופיה *לא הזיב משקה ולמה ליה לאהויי הך משנה ה"ל לאהויי ממי לא) בעודהו הנל עליו *ומאת ההם איכא מעשה מיהא בידי שמים לכבי אייתי הכיא דזיעה הזיתים דממילא ודמיא לגלח ביד חרש דכממילא דמי כיון שאין בני שליחות: **נתנו** על גבי הקוף והוליכו [או] ע"ג הפיל [והוליכו] ה"ז עירוב • הקשה ר' אפרים דבפ' בכל מערבין (עירובין לא:) אמרינן אין זה עירוב לא) ותירץ דהתם מיירי שהקוף עלמו מניחו לשם עירוב אבל הכא מיירי שאמר לחרש ליטלו מעל גבי הקוף ומעל גבי לה) הגמל לכשיגיעו למקום* ויניחו לשם עירוב וקשה דאם כן לא מייתי הכא מידי כיון לו) דבר דעת הניחו לך גרמא דהכא מייתי לי פת אלמא דמהעבד שליחותיה אע"ג דשליח הפיל ולאו בר דעת הכי נמי חרש

מעלו מכוס טעמא דריש: אבל אם אמר לו הבא לי בחציה נרות ממקום פלוני וכו' • השליח מעל שינה מז) שליחות בפרוטה אלמה ומעל: והלך

ד) אמר לו הבא כו' מאי קמ"ל דדברים שבלב: ה) עשו כו' והא: ו) מתיבת ואמר עד תיבת הרי נמחק: ז) פרוטה ואמר לו: ח) בכולה פתילות או: ט) באחת. עיין בתוס' סוכה (דף נט ע"ב): י) לא עשי שליחותן: יא) מתיבת קודם עד תיבת קודם שנעשה כו' נמחק: יב) לו שיציל החנווני תיבת שיוציא נמחק: יג) בעה"ב כשיעשו שליחותן הם"ר: יד) תיבת האי נמחק: טו) בר דעת הוא ויעה נמחק: טז) ששינה שליחותו בפרוטה: יז) החלון או מן הדלוסקמא ולא פירש כו' והשאר נמחק: יח) הרבה דלוסקמאות אע"פ: יט) חלון שהבאת ממנו כי: כ) בעה"ב ס"א ושירי שהבעה"ב נזכר שהרי עדיין כו': כא) עד שיוציאם אע"פ דלענין סקרין לא מיקרי משיעה בכהי"ב כדאמרינן פרק המפקיד (דף מב ע"ב) מהאי דמי ומהאי לא תרמי ס"ם עשה שליחותו מיהא לא מיקרי: כב) מעל • ס"א ואע"ג דלאו בני שליחות נינהו ס"ם איתעבר שליחותו כדמפרש בגמרא: כג) החנווני ובעה"ב לא מעל דלא עשו שליחותו ומעל: כד) ופתילות אינן • חש"ו אמאי בעה"ב מעל • שכאורה כשמפן לא מעלו בעה"ב לא מעל דלא עשה שליחותו בפרוטה ושליח לא מעל דלא שינה משליחותו מפרוטה ולא ימעל שליח עד שישנה שליחות בפרוטה וצ"ל דכל הני דמתני' מיירי בנזכר המבורות לו פרוטות של הקדש דאל"כ מיד שנפל הפרוטות ונתנן לשליח בעה"ב מעל הס"ד ומה"ד ה"נ אבל אמר הבא לי בחצי פרוטה נרות ומשקם פלוני ובחצי פרוטה פתילות ממקום פלוני ושינה: כה) שינה הפרוטה מדעת: כו) מעלו בפרוטה אחר עשה שליחותו ובפרוטה אחר שינה ר"ה: כז) בסף הס"ד ומה"ד ואמר לו הבא לי חלוק פי' בכל דינר זהב והלך והביא בכ' חלוק ובני מלית פי' בשלש סלעים שהם י"ב דינר בסף ובקשה דהבא משמע דהדינר של זהב שוה כ"ד דינר של כסף בלבד ובפ' הזהב משמע שהוה כ"ה דינר • ופי' ר"ת דאותו דינר הוא לקולבן ולהברע וא"ת ומ"ם קשה דהבא משמע שהדינר של זהב הוא שוה כ"ד דינר של כסף לכל הפרות וכמו הזקוק של זהב הוא שוה כ"ד זקוקים של כסף וקשה הא"ל כ"כ דעתה אין הזקוק של זהב שוה יותר מעשרים זקוקים וי"ל הדינר של זהב היה עב כמלים משל כסף לפי המשקל וא"כ לפי החשבון דעתה נמי הוא שוה עשרים אם היה אז שוים כ"ד אין זה שינוי רב יותר מדאי וכן משמע בכל מקום דאמר כעובי דינר זהב ואמאי נקט דינר זהב ליתא כעובי דינר אלא ס"ם דהדינר של זהב היה עב יותר משל כסף ולכך נקט של זהב הס"ד: כח) [הוא כלי שמשמין: כט) ולא זיעת הקופה מ"י: ל) ליה ביה כיון: לא) דרשא דיוהן דומיא: לב) דאיהו לא יהיב חשיב תיבת טפיה נמחק: לג) נמי עיורהו המל עליו הרי זה בכי יוהן וי"ל דהתם איכא: לד) עירוב ומוכח התם דע"כ נרסינן אין זה עירוב ותירץ: לה) נבי הפיל לכשיגיעו תיבת הנמל נמחק: לו) כיון שבר דעת אות ד' ל"ש: לז) מיירי בעובר וראוהו

מדרשי וכי תימא אי הכי הוא פ ש י ם א' שליחותיה דבעל הבית ולא לשעל בעה"ב קפ"ל כיון דאמר לדו ח ד א מגיידו מדעתו דבעה"ב

הייטו שליחותיה ומעל: דלוסקמא דולבקי • אע"פ שאמר בעה"ב לא היה בלבי מאותו מקום שהבאת לי אלא מזה האחר: בעה"ב מעל • שהרי עשה שליחותו ומדקתני בעה"ב מעל ס"ם דדברים שבלב מה שהוא אמר לא היה לבי על זה אינן דברים: לא עשו שליחותן • שכשנוי בעה"ב לא מעל והן לא מעלו דלאו בני דעה נינהו אלא החנווני מעל לכשיתננה אדם לשום מקודש לחול בשנגה: שלח ביד פקח פרוטה • של הקדש ונזכר בעה"ב שהוא של הקדש קודם שהגיע לידו של חנווני החנווני מעל ולא בעה"ב ולא השליח שעשה שליחותו ס"ם משום דכיון דנזכר בעה"ב קודם שנעשה שליחותו אינסתר ליה בעה"ב משום דמעילה לא נתנא אלא בשנגה דכתיב נפש כי תמעול מעל והכאה בשנגה מקרשי ה' אבל חנווני מעל לכשיוציא ואיאל והוא אינו יודע דשל הקדש הוא והיינו נביה שנגה: אלא כיצד יעשה בעה"ב כשנזכר לו שיציל את החנווני נמי מפעילה נוטל פרוטה או כלים של חולין ואומר לו: והא לאו בני שליחות אינן • חש"ו אמאי בעה"ב מעל • שכאורה כשמפן לקבל מומאה מסייעו ונעשה מעשה שליחותו והשליח מעל דלא עשה שליחותו מפרוטה ושליח לא מעל דלא שינה ונעשה המעמן שמונחין בו ברוחק מתחמפן הזיתים וזמיעין מיטות ובאותה זיעה ניחא ליה לבעה"ב מפני שכבר מתחילין להתקין כדי לעוצרן בבד וקרינן ביה כי יותן דומיא דכי יתן דניחא ליה: אבל לא זיעת הקופה שאותה זיעה שמוציען בקופה בשעה שמלקטין אותן הרוח לא חשיבא ולא ניחא ליה בגורות ולא מכשרי לטומאה ס"ם מיהת זיעת המעמן דניחא ליה בגוונא אמרינן דמעמן קא עביד רעותיה ושליחותיה דבעה"ב ומפיק מניהו הני זיעות ולהכי חשיבי ומכשרי לטומאה אע"ג דמעמן לאו בר דעת הוא הם הכי נמי הני חש"ו אע"ג דלאו בני דעה נינהו כי אתעבידא שליחותיה על ידיהו מעל: ור' יוחנן אמר • מהא דתנן נתנו ע"ג הקוף וקתני הרי זה עירוב אלמא דאיתעבידא שליחותיה אע"ג דלאו בר דעה הוי הכי נמי נבי חרש בו': ואע"ג דלא אידכר שליח • לא מעל שליח אלא חנווני: ורמינהו נזכר בעה"ב ולא נזכר השליח שליח מעל • שכיון שנזכר בעה"ב לאו בר מעילה הוא והוי כמאן דלא נתנא לה בהוראה ולא מעלו ושליח דמי כמאן דלא עבר שליחותיה דבעה"ב דלא ניחא ליה לבעל הבית הלכך מעל שליח דהא לא נזכר איהו ואמאי קתני נזכר בעה"ב ולא נזכר השליח חנווני מעל ולא שליח: אמר רב ששת מתני' • הייטו מעמא דחנווני לחוד מעל כשנזכרו שניהן בעה"ב ושליח וחנווני לא נזכר בעה"ב ולא נזכר השליח השליח מעל שלא מן הדין הוא דשליח אמאי מעל מאי הוה ליה למיעבד והייטו דקתני בסס' הנינה שליח ענינא מאי עבר והייטו כדברים הללו בשעורה: נתן לו פרוטה וא"ל הבא לי בחציה נרות ובחציה פתילות והלך והביא בכולה נרות או בכולה פתילות שניהם לא מעלו • בעה"ב לא מעל שלא נעשה שליחותו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com